

İncelendiğinde kıvranıyoruz. Siz ise mecnun diyorsunuz, hakaret ediyorsunuz, taşıyorsunuz ve insanlardan uzaklaştırmaya çalışıyorsunuz. Biz peygamberler ise kapı kapı dolaşıp hakkı anlatmaya çalışıyoruz. Siz ise her kapıyı suratımıza kapamakla uğraşıyorsunuz. Yaptığınızı bunca eza ve cefaya rağmen, biz peygamberler sizden ne dünyada ne de ahirette bir menfaat istemiyoruz. Bize gerçek verilecek olan, bizi bu vazifeye gönderen yüce Allah'tır. İşte Hz. İbrahim ve İsmail'in sevgili Peygamberimiz (s.a.s)'e kadar bütün peygamberlerin Allah'ın kullukta ve Peygamberlik görevlerindeki gayeleri bu ulvi makamdır. Hepimizin sıkça okuduğu Yasin suresinde Hz. İsa'nın havarileri anlatılır. Rivayete göre Havariler, İslam'ı anlatmak için bir şehre (Antakya olduğu söylenir) gelirler. Dönmelerin devlet adamları derhal onların hapsedilmelerini isterler. Emir yerine getirilir ve Havariler hapsedildiler. O yere herkesin saygı duyduğu ve görevlerine itimat ettiği Habib-i Neccar ismindeki mümin insan, bu haberi duyunca hemen koşar gelir ve ilgililere şöyle seslenir: "Ey kavim! Bu şehrin bürhanından bir adam koşarak geldi ve şöyle dedi: 'Ey kavimim! Bu şehre uyun.' (Yasin, 36/20) "Sizden hiç bir şey istemeyen kimselere uyun, onlar hidayete erdirilmiş kimselerdir." (Yasin, 36/21) Gözleri dinlememesi üzerine koşarak gelmiş ve onların dünyadaki istemini ve asla maddi bir çıkar peşinde bulunmadıklarını dolayısıyla onların gözlerine kulak vermelerini istemiştir. Ne var ki, ikna edici bu sözler de fayda etmemiş, şehir halkı kendisini hunharca katletmiştir (Kur'an Yolu, DİB Yayınları, IV/430-431). Gerçek şu ki, İbrahim ve İsmail'in olduğu gibi günümüzde de dinî konular, kâfir ve müşrikler tarafından istismar edilmekte ve din, maddi çıkar amaçlı kullanılabilmektedir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s)'in Mekke hayatını gözlemleyenlere söyletiği ilginç sözler şunlardır: "Ey Allah'ın Resulü! Muhammed'in bir müjdeci değil, bir habercidir. İnanırsanız ve kâfir hayata kendilerini kaptırıp gidenler için de uyarıcı olarak gönderilmiştir. Peygamberin biricik görevi budur, bundan başka bir gayesi yoktur. O, davetine karşılık kişisel bir amaçla, bir çıkar beklemez ve beklememiştir; tek beklediği şey, insanların doğru kararlarıyla Allah yolunu seçmeleridir. Nitekim Mekke putperestlerinin ileri gelenleri, eşit vesilelerle, bu davasından vazgeçmesi karşılığında kendisine dilediği kadar servet vermek, başlarına lider yapmak, en güzel kadınlarla evlendirmek gibi cazip tekliflerde

bulunmuşlar; fakat o, bu teklifleri kesinlikle reddetmiştir (Kur'an Yolu, IV/146). Buna göre hepimiz de dinimizin emirlerini imkânlarımızla iccedil; s;nde yaşamak ve insanlara da doğru bildiklerimizi anlatmakla sorumluyuz. Bunları yaparken muhataplarımızdan kişisel bir iccedil;kar, maddicirc; veya manevicirc; bir karşılık beklememeliyiz. Aksi takdirde ne ibadetlerimizden manevi bir zevk alırız, ne de Hz.

Peygamber'in ahlakını kendimize om;rnek almış oluruz. Zira y;ce Allah, basit d;nya menfaatleri iccedil;in dini asla kullanmamamızı emretmektedir:

اِنَّا

اَنْزَلْنَا

التَّوْرَية

14; فِيهَا هُدًى

وَنُورٌ

يَحْكُمُ

بِهَا

النَّبِيُّو

06;َ الَّذِينَ

اَسْلَمُوا

لِلَّذِينَ

هَادُوا

وَالرَّبَّا

06;ِيُّونَ

وَاْلاَحْبَ

75;رُ بِمَا

اسْتُحْفِظُ

08;ا مِنْ

كِتَابِ

اللهِ

وَكَانُوا

عَلَيْهِ

شُهَدَاءَ

فَلاَ

تَخْشَوُا

النَّاسَ

وَاخْشَوْنِ

وَلاَ

تَشْتَرُوا

بِاَيَاتِى

ثَمَنًا

قَلِيلاً

وَمَنْ لَمْ

يَحْكُمْ

بِمَا

اَنْزَلَ

اللهُ

فَاُولَئِكَ

هُمُ

الْكَافِرُو

06; “Ş;phesiz Tevrat'ı biz indirdik. İccedil;inde bir hidayet, bir nur vardır.

